

кове. При славния царъ Давидъ и при мждрия Соломонъ палестинското царство на старитѣ евреи преживѣло дни на голѣмо величие. По-късно то било завладѣно отъ римлянитѣ. Палестина била превърната въ подчинена областъ, управлявана отъ намѣстници на римскитѣ императори. Пилатъ Понтийски, сждникътъ Христѡвъ, билъ шестиятъ намѣстникъ. При единъ опитъ за въстание, евреитѣ били прѣснати изъ цѣлия свѣтъ.

Ала не минало много време и въ историята на човѣчеството настанала голѣма промѣна. Зърното, което израстна отъ кръвта на Спасителя, даде издѣнка, която се разрастваше все повече и се готвѣше да покрие цѣлата земя. Палестина стана свещена страна за цѣлото християнство. Христолюбивиятъ римски императоръ Константинъ Велики заповѣда да се издигне отново храмъ надъ Гроба Господенъ. Въ продължение на три вѣка следъ това Светата земя служи за срѣдище на християнския свѣтъ. Тя бѣ огласяна отъ единия до другия си край отъ звѣна на камбанитѣ, съ които се посрѣщаха и изпращаха поклонниците.

Но ето, че презъ 12 вѣкъ светитѣ мѣста бѣха завладѣни отъ турцитѣ. Това накара християнитѣ отъ Европа да се опитатъ да ги освободятъ чрезъ далечни и трудни кръстоносни походи. Невъоръжени и гладни, съ кръстове, нашити по дрехитѣ имъ или отбелязани съ нагорещено желѣзо по тѣлата имъ, кръстоносцитѣ успѣли най-после да освободятъ Божия гробъ. Следъ различни промѣни, Палестина по-късно изпадна отново подъ властта на Турция. Отъ свѣтовната война до до днесъ тя се управлява отъ англичанитѣ. Новообразуваната палестинска държава е около петъ пѣти помалка отъ България и по население и по пространство. Около една четвъртъ отъ жителитѣ ѝ сж новопреселници евреи, а останалитѣ сж араби. Тѣзи два народа често враждуватъ помежду си.

До избухване на сегашната война къмъ Пале-